

Efberning: Jeg maa oprigtig talt tilstaae, at jeg slet ikke forstaaer, hvad Hensigten er med dette Lovforslag; jeg kan ikke indsee, hvorfor vi, naar vi vilde røre ved denne Materie, da ikke skulle lade Kjøbenhavn være Kjøbenhavn, og hvorfor der for Kjøbenhavns Vedkommende skal ansættes en Overformynder. Det Simpleste og Naturlige er, naar der er en Overpræsident i Kjøbenhavn, da at lade ham i Forbindelse med Stadens Øvrighed sørge for, hvem der skal være Overformynder, og svare for, at Alt bliver vel forvaltet; derved kommer tillige Regjeringen til at staae i den bedste Stilling, den kan, som Controllleur og Revisor. Igjennem sin efter Lovforslaget ansatte Overformynder er den saagtsige sin egen Revisor, sin egen Controllleur. Jeg kan egentlig ikke see nogen anden Grund for hele denne Lov end den Gage af 3,600 Rd., som findes i den første Paragraph, det er virkelig det eneste Indhold af den hele Lov, alt det Øvrige fører ikke Overformynderbestyrelsen et eneste Skridt videre. — Ligeoverfor de forunderlige og uheldige Tilfælde, vi nu kjende med Hensyn til Overformynderierne, tror jeg ikke, at vi bør indlade os paa hele denne Sag uden en meget moden Overveelse af Forholdene; det vil derfor efter min Mening være det Retteste, at vi forkaste denne Lov, den behøves ikke, den giver Intet, den koster 3,600 Rd. og noget Mere, og at vi vente paa, at den hele Overformynderisag kommer til at ligge for i en vel overveiet Stikkelse, hvor vi da faae Anledning til at bedømme den fra et bedre og heldigere Standpunkt end det nuværende. Vi have allerede engang her omtalt, hvad der nylig er skeet med et Overformynderi. Det er blevet sagt os, at sandsynligvis ville de derved lidte Tab blive dækkede, men det er tillige blevet omtalt — jeg tør ikke sige, om det er her, eller det kun er rygtevis — at den hele Bogføring, Controllen og Tilhønet med Overformynderiet i en Række af Aar have været forsumte. Efterat vi have hørt dette, tror jeg, at vi skulle have liggende for os en fuldstændig Fremstilling af denne Sags forskjellige Phaser, forinden vi tage nogenformhelt Beslutning om nye Love, Overformynderivæsenet an-

gaaende. I disse 3,600 Rd. (en Stemme: Det er kun 3,500 Rd.) — ja, men Korn-tillægget gjør det vel til noget Mere — men ialtsald i de 3,500 Rd. have vi ingen Sikkerhed, og jeg ser ikke, at der i Noget, af hvad der iøvrigt her er foreslaaet, egentlig findes Noget, som giver os den Overbeviisning, at de, der have Controllen med Sagen, skulle svare pecuniært, isald de ikke gjøre deres Pligt. Saalænge vi ikke have Sikkerhed herfor, have vi ikke en virkelig Sikkerhed; vi skulle ikke som tilstræffelig Sikkerhed lade skyde ind enten Caution eller Deposita eller Lignende; vi skulle lade de vedkommende Controllører være pecuniært ansvarlige, naar de ikke bevise, at de til de paagældende Tider have udført Controllen saaledes, som den paaligger dem. Det er det egentlige Controlmiddel; saalænge vi ikke faae det bragt klart frem og saaledes, at vi kunne holde os til dem igjennem Domstolene, saalænge have vi i denne Materie intet Fremskridt gjort, og saalænge skulle vi lade den ligge urørt.

Justitsministeren: Jeg tror, at begge de ærede Talere, som hidtil have haft Ordet i denne Sag, ikke have gjort sig bekendte med dens Stilling. Jeg maa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det Spørgsmaal, om Kjøbenhavns Overformynderi skal bestyres af Kommunen eller af Regjeringen, allerede er afgjort ved Communalloven af 4de Marts d. A. Der staaer deri udtrykkelig, saaledes som det ogsaa er sagt i Motiverne, at Kjøbenhavns Overformynderi skal udgaae fra Magistratens Bestyrelse; det staaer der udtrykkelig, og det kan altsaa ikke „henlægges“ til Magistratens Bestyrelse; thi det vilde dog være besynderligt, efterat man taar har vedtaget en Lov, som siger, at Overformynderiet skal udgaae fra Magistratens Bestyrelse, nu at henlægge det dertil — altsaa forsaavidt er Sagen endelig afgjort. Jeg maa derhos gjøre opmærksom paa, at det ligeledes efter Communalloven er overladt til Justitsministeriet administrativt at ordne denne Sag, og jeg skulde ogsaa have gjort det, saafremt Rigsdagen ikke var kommen sammen paa den Tid, Sagen skulde ordnes,